

Tid har en Evne til at gøre ogsaa med Smaating. Jeg mener dog, at der heller ikke paa dette Punkt er saa stor Divergens. Derimod synes jeg, at det støder almindelig Ordenssans, at man i en Lov, der kaldes ikke blot „Lov om Lukning af Butikker“, men endogsaa begrænses saa skarpt som til „Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.“, medtager Ting, som i og for sig kan være nyttige — jeg tror nu, at i Provinserne finder Kommissærerne altid Siddeplads paa en Skuffe, men det kan være, det har Betydning i visse københavnske Stormagasiner —, som altsaa i og for sig kan være nyttige, men som efter min Mening nærmest hører hjemme paa andre Omraader, paa Omraader, hvorpaa mit Parti og jeg sikkert ikke vilde være utilbøjelige til at lovgive.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Jeg har ikke misforstaaet den højtærede Minister med Hensyn til Paafyldning af Automater; jeg ønsker netop, at man ikke skal kunne forlange, at en ung Mand skal møde om Søndagen eller maaske 2den Pinsedag før Kl. 9 for at fylde paa en Automat, hvilket ikke er udelukket ifølge Lovforslaget. Med Hensyn til Kvarteret er det naturligvis rigtigt, at der praktisk talt kan tales baade for og imod at indsætte denne Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Folk kan blive ved at ekspedere et Kvarter efter Lukketid og ikke længere. Erfaringen har imidlertid vist, at Loven f. Eks. her i København virkede saaledes, at man ude paa Vesterbro kunde gaa fra Butik til Butik og se Butiksdørene staa aabne efter Kl. 8. Lukningen udsattes til Kl. 8,15 eller 8,20 — jeg erindrer ikke nøje hvor længe. Og Politiet var ikke til at formaa til at tage Affære og sørge for, at der blev lukket bestemt Kl. 8, og Folk saa i Ny og Næ kom ud af Butikkerne. For øvrigt var dette ikke saa underligt, for naar Politibetjenten var i den ene Ende af Gaden, kunde han ikke sørge for, at der var lukket ved den modsatte Ende; det var umuligt at holde Kontrol paa anden Maade end ved at forlange, at der skulde være lukket paa samme Tid overalt.

Indenrigsministeren (Rode): Med Hensyn til Automatpaafyldning kun dette,

at hvis det ærede Medlem (Eduard Larsen) og andre, som maatte dele hans Anskuelse, mener, at Arbejde overhovedet ikke maa finde Sted paa Helligdage, bør denne Opfattelse gennemføres ved en Ændring af § 6, hvor der saa skal staa, at det overhovedet ikke tilstedes at arbejde Helligdages Formiddag. Dette har imidlertid, saa vidt jeg har forstaaet, ikke vel kunnet lade sig gøre. Derfor er den nuværende Tilstand, hvorefter Arbejde er tilladt langt ud over Søndag Formiddag, foreslaaet ændret derhen, at Arbejdstiden skal holde op Kl. 9 Formiddag, og efter de Udtalelser, som er fremsatte ogsaa i Medhjælperblade, har jeg forstaaet, at denne Bestemmelse betragtes som et meget betydeligt Fremskridt. Men hvis Arbejde i Virksomhedens Tjeneste overhovedet er tilladt indtil Kl. 9 Formiddag, indser jeg ikke ret, hvorfor man ikke samtidig skulde have Lov til at fylde paa Automater. Det vil i hvert Fald ikke angribe vedkommendes Ferie, at det just er denne Art af Arbejde, han udfører.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) udtalte, at det stødte hans Ordenssans, at man i en Lov om Lukketid indførte Bestemmelser om Siddepladser. Ved denne Udtalelse kritiserer det ærede Medlem det samlede Folketings Ordenssans meget stærkt, for her i Tinget har man tidligere og med, saa vidt jeg erindrer, fuld Tilslutning af det ærede Medlems Parti stemt just for denne Bestemmelse om Siddepladser netop i denne Lov. Naar den ikke blev medtaget, var det, fordi Landstinget satte den ud med een Stemmes Flertal. Hvad Orden i øvrigt angaar, kan den jo let tilvejebringes ved en Ændring af Lovens Titel. Det ærede Medlem mente, at jeg gjorde Sagen partipolitisk. Ingenlunde, jeg sagde udtrykkelig til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at der var ikke noget partipolitisk i denne Sag, men med Hensyn til saadanne Spørgsmaal som Hviletid, Omsorg for et underordnet Personale er det dog vitterligt, at Stillingen dertil i høj Grad bestemmes af ens hele Syn paa den sociale Lovgivnings Karakter.

Birch: Jeg skal kun tillade mig et Par korte Bemærkninger. Forskellige Talere har railleret over, at jeg skulde være svinget i denne Sag fra Samlingen 1912—13 til 1913—14 og til nu, og man byggede dette paa, at jeg i førstnævnte Samling havde talt lyst og begejstret om Lovforslaget og i Fjor havde udtalt Ube-